

Potlej — prosim Te za drugo . . .

Mama pravi: „Dete, moli!
Bog najprej usliši tebe,
moli zame, za očeta,
pa da moliš i za sebe!“

„Bogec! Mamici verjamem
in veselja bi zaplakal!
Pa ne prosim zanjo, zase,
tudi očka bo počakal.“

Toda, vidiš, mama pravi:
Zdaj najoečji siromaki
so v zasedenem ozemlju
naši ljubljeni rojaki! —

Ti, ki mene najprej čuješ,
torej čuj me: drzna roka
tujca v zemljo našo sega,
čuj, usliši me otroka:

Ti zajezi plaz drveči,
v lastno ga zavrni strugo,
osvobodi nam rojake —
potlej — prosim Te za drugo!“

Andrej Rapč.

Brez tekmecca.

Spominu mojega za dom padlega učenca Borisa Kostanjevca.

Srce gorko bije
za roditelja,
dvojna je ljubezen:
saj imam oba!

Tekmecca ljubezen
ena nima le:
ki za dom položil
Bog jo je v srce!

Andrej Rapč.

